

1884-07-11

þÿ £ ¬ » À ^{1 3} 3/4 - ± Á . 2 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10093>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 21

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρῳ σελ. 8. 'Εν τῷ Εξωτερικῷ σελ. 12.

'Αρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "Σάλπιγγος καταχωρίζονται δωρεάν. Είδοποιήσεις ἢ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Μὴ πράττετε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1884.

Ἡ Καταστροφή τῶν Δημοσίων Καταστημάτων προχωρεῖ γιγαντιαίοις βήμασι.

— — —
'Αδύνατον ἀποκαθίσταται παντὶ ἔχοντι καρδίαν οὐ λιθίνην τὸ ἀναλογισασθαι ἀνευ ψυχικοῦ ἄλγους τὴν βαθμὴν αὐξοῦσαν ἐν πάσῃ τῆς νήσου πόλει ὀλιγωρίαν ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν ἡμῶν πρὸς πᾶν Δημοσίον Κατάστημα ἐξ οὗ δημοσίον καλὸν καὶ γενικὴ ἠθικὴ ὠφέλεια πηγάζει. Παντὸς τὸ βλέμμα καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τὴν μερικὴν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὕλικὴν ὠφέλειαν περιστρέφεται. Προσφιλὲς κέντρον πάσης ἡμῶν ἐνεργείας πάσης ἡμῶν πράξεως, παντὸς φρονήματος καὶ διαλογισμοῦ, κέντρον πρὸς ὃ πάσας ἡμῶν τὰς δυνάμεις τανύομεν, καὶ τέρμα πρὸς ὃ ἀγωνιῶμεν ποικιλοτρόπως νὰ φθάσωμεν εἶναι τὸ ὑ λ ι κ ὸ ν ἄ τ ο μ ι κ ὸ ν σ υ μ φ έ ρ ο ν καὶ μόνον τὸ ὑ λ ι κ ὸ ν ἄ τ ο μ ι κ ὸ ν σ υ μ φ έ ρ ο ν, καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ αἰωνίως τὸ ὑ λ ι κ ὸ ν ἄ τ ο μ ι κ ὸ ν σ υ μ φ έ ρ ο ν. Τοῦτο καὶ ἐν νῷ καὶ διανοίᾳ, τοῦτο καὶ ἐν γλώσσῃ καὶ χεῖλεσι, πάντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ γραμματισμένοι καὶ ἀγράμματοι, ἔχομεν. 'Εντίμους τινὰς ἐξαιρέσεις ἐν πάσῃ πόλει ἔχομεν Ι Σ Ω Σ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἢ ὀλιγῶς ἔχοντες

ἀδιαφόρως τὴν γενικὴν κατάπτωσιν βλέπουσιν, ἢ ὑπὸ τὸ βῆρος καὶ ὀλεθρίαν πίεσιν τῶν περίξ ἀκανθῶν καὶ τριβόλων ὡς ἀγαθοὶ στάχυς πνίγονται, οὕτω δὲ πᾶσα ἀγαθὴ πράξις τὸ κοινὸν ἠθικὸν συμφέρον ἐπιδιώκουσα παροράται, πᾶσα ὁμοιοκαὶ συμφωνία πρὸς στερέωσιν καὶ ἐνίσχυσιν ἀγαθοῦ τινος σκοποῦ ὡς ἱστός ἀράχνης διαλύεται, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, τὰ ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν κληροδοτηθέντα ἡμῖν καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς πανηγυρικῆς χροιάς ἦν φέρουσι σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐδραίωσιν καὶ διάρκειαν τῶν ἐθνικῶν Καταστημάτων, παραμελοῦνται ὡς ἡμέραι καὶ παύονται. Ταῦτα δὲ πάντα εἰσὶ σάλπιγγες ἡχοῦσαι μέγα, εἰσὶ κιθάραι καὶ ὄργανα φρικτῶς παρωδοῦντα ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρῳ ἐκουσίαν (καὶ τοῦτο δὴ τὸ χεῖριστον) τροπὴν ἡμῶν ἀκριβῶς ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἀποτιναχθέντος ἀφ' ἡμῶν μοιραίως καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐκ μέρους ἡμῶν συνεργίας τοῦ βαρέος τοῦ δεσποτισμοῦ ζυγοῦ, ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τούτου ὀφείλε νὰ γένηται, καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τούτου περιέμενε καὶ περιμένει πᾶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμοεθνὴς καὶ ὁμογενὴς ἡμῶν ν' ἀκούσῃ.

Τινὲς ἴσως θὰ διαρρήξωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἀκούοντες ταῦτα, καὶ κραυγὴν ἀγανακτήσεως καθ'

ἡμῶν θὰ ἐκπέμψωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἦναι ἀληθῆ ταῦτα πάντα, καλῶς πράττομεν δημοσιεύοντες ἀληθείας ὧν τὸ ἀληθὲς σύρει ἡμᾶς εἰς ὄλεθρον· ἐὰν δὲ ψευδῆ, προσκαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ μᾶς ἀναιρέσωσι, ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι τοιαύτη ἀναιρέσις εἶναι εὐχάριστος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἀναιρούμενον· δυστυχῶς ἔμῳς τοιαύτης εὐχαριστήσεως δὲν θ' ἀξιθῶμεν. 'Αλλ' ἵνα πλείονα καὶ ὀριστικωτέραν λαβὴν ἔχη ἀναιρέσεως ὁ ἀναιρέτης, φέρομεν πρόσφατα παραδείγματα.

Εἰδοποιήσεις προσαρτῶνται εἰς τὰς τριόδους, δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου ὅτι π. χ. προσκαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς δεινῆς ἐνορίας νὰ ἐξελέγξωσι τοὺς λ)τμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δεινῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν νέας κατὰ τὴν δεινὰ ἡμέραν καὶ ὥραν, κοῦνται ἐπανειλημμένως οἱ κώδωνες, καὶ παρουσιάζοντι μολὶς τέσσαρες ἢ πέντε ἀναδόχματα ἢ συνέλευσις δις καὶ τρίς διὰ τὸν λόγον τοῦτον, μολὶς δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἢ καὶ τετάρτην πρόσκλησιν παρουσιάζεται ὁ μίκριςτος ἀναγκαῖος ἀριθμὸς πολιτῶν, ἐκλέγει νέαν ἐπιτροπὴν, μετὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, μετὰ τὴν τραγωδίαν ἀρχεται ἡ κωμωδία· χοῦμ—φωναζόμεν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τοὺς δρόμους—ἐβαλάν κείνους ποῦθελαν πάλιν, —ἐμὸν κείνους ποῦθελαν νὰ τὰ

κάμουν όπως ξεύρουν—ήμεῖς ὅς τοὺς καιροὺς μας ἐκάμαμεν ἔτσι κ' ἔτσι σήμερον τοῦτοι κάμνουν ἔτσι κ' ἔτσι —κλ. κλ. κλ. ἄριτα καὶ ἀσυνάρτητα, καὶ πάσης λογικῆς ἐστερημένα· οὐδὲν σκεπτόμενοι ὅτι πᾶς ξένος ἀκούων ἡμᾶς θέλει μᾶς κατηγορήσῃ ὡς ἀκρίτους καὶ τοῦ κοινοῦ νοὸς ἐστερημένους.

Προσκαλοῦνται ἐπίσης δι' ἐντύπων εἰδοποιήσεων οἱ πολῖται εἰς ἐκλογὴν δημοτικῶν συμβουλῶν δημομαρχεῖου τιὸς, ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν μετὰ δευτέραν δὲ καὶ τρίτην ὡς σύνηθες ἀναβολὴν παρουσιάζονται ὀλίγοι τινὲς ἀναγκαῖοι τέλος πάντων πρὸς τὸ νὰ ἐκλεξώσι τὰ 5—6 μέλη τοῦ Δημοτικῆς Συμβουλίου, κατόπιν δὲ καὶ ἐν καφενεῖοις καὶ ἐν ταῖς τριόδοις καὶ διόδοις φωνάζομεν—ἐξελέθησαν πάλιν κείνοι ποῦθελαν—γίνεται τοῦτο καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἄλλο κλ. κλ. κλ.

Εἰδοποιοῦνται ἐπίσης οἱ πολῖται μιᾶς πόλεως καὶ προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσι κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ δεῖνις σχολείου, ἡχοῦν οἱ κώδωνες ἀδιακόπως, παρουσιάζονται 4—5 ἢ τὸ πολὺ πολὺ 8, γίνονται αἱ ἐξετάσεις θεορασμένως οὕτως εἰπεῖν καὶ ἐπιπολαίως, ἐν διαστήματι δὲ ὃ μόνις ὥρων γίνονται καὶ τελειώνουν ἐξετάσεις μαθητῶν σχολείου ἔχοντος ἐπέκεινα τῶν 150 μαθητῶν,—διότι βέβαια ὁ διδάσκαλος μόνος νὰ ἐξετάξῃ δὲν ἔχει ἀνάγκην, διότι αὐτὸς ξεύρει τὴν ἱκανότητα ἑνὸς ἐκάστου τῶν μαθητῶν—μετὰ ταῦτα δὲ—Ἐ! καλέ!—φωνάζομεν ὅπου μᾶς καταβῇ—ἐμαθαν, νομίζετε, τιποτε οἱ μαθηταί; ἄδικα δίδομεν τὰ γρόσια μας, (ὁ καθγᾶς γιὰ τὸ πάπλωμα) ὅς τὸ ἐξῆς οὔτε συνδρομὴν νὰ δίδωμεν οὔτε τίποτε· κλ. κλ. κλ. ἂν ἐρωτήσῃ δὲ τις ἓνα τοιοῦτον—κατὰ τί ἔμενον πίσω οἱ μαθηταί κυρίως...—ξεύρω γιῶ;—θὰ πῇ—ἔτσι λέγουν.

Ἦπ' ἀγαθοῦ τινος πνεύματος καὶ ἀξιεπαίνου ἀμύλλης ὠθούμενοι πρὸ τινων χροῶν συνεστήσαμεν Ἀναγνωστήρια καὶ Συλλόγους ἐν ἀπάσαις σχεδὸν ταῖς πόλεσι καὶ ἐν τισι προσέτι κωμοπόλεσι καὶ χωρίοις· ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι καὶ αὐτὰ ἄλλα μὲν ἀπεβίωσαν, ἄλλα δὲ ψυχόρραγουν. Ποῖον ἄραγε τὸ αἷτιον τῆς τοσαύτης ἡμῶν ἀδιαφορίας περὶ ὧ-

λων τούτων;

Ἐὰν ἐρωτήσωμεν αὐτὸν ἐκείνον τὸν δυσχεραίνοντα περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ δημομαρχιακά· διὰ τὴν παρουσιάζεται εἰς τὴν πρόσκλησιν νὰ ἐκλεξῇ ὃν βούλεται, θὰ μᾶς εἴπῃ—ἐγὼ ἔχω τὴν ἐργασίαν μου—δηλαδή, τὸ σὺ μὲρ οὐ μου ἐξετάζω—καὶ διατί διὰ τῶν καλῶν τούτων ἰδεῶν σου ἅς κατόπιν ἐσπότης ἀναπτύσσεις ἐν τοῖς καφενεῖοις καὶ τριόδοις δὲν προσπαθεῖς νὰ σύρῃς μαζὺ σου ἀρκετοὺς διὰ νὰ γείνῃ ἐκλογὴ καλὴ καὶ δικαία;—καὶ ποῖος θὰ μ' ἀκούσῃ, λέγει—καὶ λοιπὸν ἀρὸς δὲν εἶνε δυνατόν ἢ δὲν εἶσαι ἱκανὸς νὰ πείθῃς πολλοὺς ν' ἀσπαθῶσι τὰς ἰδέας σου, ἐπεταί ἢ ὅτι αὐταὶ αὐταὶ αἱ ἰδέαι σου δὲν εἶνε ὀρθαί, ἢ ἀπέναντι τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας περιττὰ καὶ τὰ λυρήματά σου· τότε μόνον δύναμαι νὰ σε θεωρήσω καὶ νὰ σὲ ἐπαινέσω ὡς μεριμνῶντα περὶ ὧν τούτων καὶ τὸ κοινὸν καλὸν ἐπιδιώκοντα ὅταν ἐνεργῇς φρονίμως καὶ φροντίξῃς συγχρόνως ὅσον δύνασαι πρὸς καλὴν τούτων εὐθυμίαν· ἄλλως θὰ σὲ ὑπολάβω καὶ ἐγὼ καὶ πᾶς ὅστις σὲ ἀκούει ὡς ἐγωῖστήν, φλυαρόν, φιλοκατήγαρον καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλ' εἰς τὰς ἐξετάσεις διατί δὲν συντρέχουν σήμερον ὡς καὶ πρὸ τινων ἐτῶν ἀρκετοὶ ἀκροαταί; τοῦτο εἶνε ἀποδείξις ἀδιαφορίας περὶ τὴν διανοητικὴν πρόδον τῶν τέκνων ἡμῶν· ἀδιαφοροῦν ἂν ὁ διδάσκαλος ἐκπληρᾷ δεόντως τὰ καθήκοντά του καὶ λαμβάνῃ οὕτω δικαίως τὸν μισθὸν του, ἢ ἂν τὸ γρῆμα ἡμῶν καὶ ὁ πολῦτιμος καιρὸς τῶν σιγῶν ἡμῶν καταδαπανῶνται εἰς μάτην. Ἀφορμὴν κατηγορίας εὐρίσκωμεν πρόχειρον καὶ χωρὶς νὰ παρουσιασθῶμεν καὶ χωρὶς νὰ ἰδῶμεν ἂν ὑπάρχῃ ἢ μὴ πρόδος.

Σημειωτέον ὅμως ἐνταῦθα ὅτι παρελείφθησαν καὶ τινὰ ἀναγκαῖα πρὸς συρροὴν τοῦ πλήθους. Αἱ ἐνάρξεις τῶν ἐξετάσεων ἐγίνοντο ἄλλοτε διὰ τινος ἱεροτελεστίας καὶ ἀσμάτων, ἡντρεπίζοντο καὶ ἐστολίζοντο πανηγυρικῶς τὸ σχολεῖα· ὁμιλία δὲ ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων προηγεῖτο ἢ εἶπετο βραβεῖα δὲ καὶ ἐλεγχοὶ τῶν προόδων τῶν μαθητῶν δημοσίᾳ ἐδίδοντο· πάντα ταῦτα συνέτεινον εἰς τὸ νὰ συρρέῃ τὸ πλῆθος καὶ ὅμως οὐδὲν τούτων

γίνεται σήμερον.

Τῶν δὲ Ἀναγνωστηρίων καὶ Συλλόγων ὁ θάνατος πόθεν ἄρα γε πηγάζει; καὶ ἐνταῦθα πρῶτον δηλητήριον ἔχομεν τὴν φειδῶ περὶ τὴν συνδρομὴν—δηλ. τὸ κατατραμένον συμφέρον τί θὰ καταλάβω—λέγομεν—ἀπὸ τοῦ Ἀναγνωστηρίου νὰ δίδω τὰ γρῆματά μου γιὰ νὰ διαβάσουν ἄλλοι ἐφημερίδες καὶ βιβλία; ἐγὼ ἔχω τὴν ἐργασίαν μου, ἀπὸ τίνος οὐτε Κυριακὴν εὐρίσκω καιρὸν οὔτε τὰς ἐσπότης.

Δεύτερον δηλητήριον τῶν Ἀναγνωστηρίων θεωροῦμεν εἰς τὴν ἀσπόμεν τὸ περιωρισμένον σύστημα τοῦ κανονισμοῦ. Σκοπὸς τῶν Ἀναγνωστηρίων εἶνε ἡ διδασχὴ τοῦ αὐτοῦ ἢ μετὰδοσις πρὸς αὐτὸν ἰδεῶν ὀρθῶν καὶ φρονημάτων συντεινόντων εἰς τὴν ἐκείνου βελτίωσιν καὶ τὴν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος ἄρα ἀνάγκη νὰ γίνηται δεκτὸς ὁ ἐργατικὸς λαὸς, ὁ τε τεχνίτης καὶ ὁ ἐργάτης, ἢ δὲ συνδρομὴ νὰ ᾔται ὅσον τὸ δυνατόν μικρὰ διὰ νὰ προσελκύωνται περισσότεροι. Τρίτον δηλητήριον τῶν Ἀναγνωστηρίων εἶνε ὅτι βαθμὸν παρελείφθησαν καὶ ἐξέλιπον καὶ ἐνταῦθα οὐτιῶδη τινὰ ὀρώντα μετὰ τὴν εἰς τὴν τούτων ὑπαρξίν. Τὰ Ἀναγνωστήρια εἶνε τὰ σχολεῖα τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ἀπότινος, πότε ἐδιδάχθη οὗτος διὰ καταλλήλων ταῖς περιπτώσεσι καὶ ὑπὸ ὠρισμένων ρητόρων ἀναγνωσκόμενων ὁμιλιῶν; ἄλλοτε ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν ὁμιλεῖ τις περὶ τινος θέματος, ἦτο δὲ ἡ εἴσοδος εὐεθέρα καὶ οὕτως ἐδιδάχκετο ὁ λαὸς πλεῖστα ὅσα ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα· σήμερον ὅμως ὡς εἶπ' ἀπὸν καὶ τὸ παντὸς ἐπαίνου ἄξιον τοῦτο σύστημα.

Ἐν πᾶσι λοιπὸν τούτοις καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναφωνήσωμεν α"Ω! ποῦ εἶνε οἱ δυστυχεῖς ἐκείνοι χροῶν καὶ ὅς εἶμεθα τόσον εὐτυχεῖς;

Ἀπὸ γῆς ἤρχιστε κ' ἐδῶ τὸ κακουργιοδικεῖν νὰ διακλῇ· ἔχομεν πολλὰς ὑποθέσεις νὰ ἐξετάσῃ, διότι κατ' αὐτὰς μάλιστα ἐγείναν ἀρκεταὶ κλοπαὶ καὶ φόναι.

Φίλε Σαλπικτά.

Συστήσατε εἰς τὸν κ. Β. Μακρίν

διερρηγία τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου νὰ φέρεται μὲ ὀλίγην ἀβρότητα πρὸς τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς παρουσιαζομένους κατ' ἀνάγκην ἐνώπιόν του διαδίκους· ἐκτὸς τοῦ ὅτι μεταφράζει μὲ τὴν μύτην του καὶ σκύπτει καὶ τὸ πρόσωπόν του κάτω ὅταν μεταφράζῃ καὶ δυσκόλως καταλαμβάνουν ἐκεῖνοι ποῦ τ' ἀκούουν, νὰ φιλοξενῇ καὶ τὸν κόσμον μὲ ἀγριωμένα σὺν παβρὲ καὶ τοιαύτας βαρβαρούς λέξεις, εἴνε πολὺ τοῦτο, διότι ἀπὸ τοὺς ἑρῶδες ἐκείνους διατηρεῖται, ἢ ἐν περ πτώσει καὶ ἢ χωρικοὶ ὅλως ἀδαιεῖς τῆς τάξεως παρουσιάζονται εἰς τὸ δικαστήριον ἀτακτοῦντες ἢ θορυβοῦντες ὀφείλει νὰ συμβουλευῇ αὐτοὺς μὲ τρόπον καλόν, καὶ ὅχι ν' ἀγριώνηται ἢ νὰ θυμώνῃ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Μὰ τί διὰ βόλον; δὲν μποροῦμεν ἡμεῖς πῶ νὰ ξηγηθῶμεν μαζὺ σας; Ἀκούτε κύριοι νὰ σὰς πῶ. Εἰς τὸ ἐξῆς ἐννοῶ νὰ μοῦ γράφητε ὁλόγραφον τ' ὀνομά σας, τὴν μάναν καὶ τὸν τζύριν σας, τὸ χωριὸν καὶ τὸν καζάν σας, διότι μέσα σὲ 5,000 συνδρομητὰς τὰ χατὰ καὶ ἐγὼ πῶ. Ἔτσι Κάπα Κάπα καὶ Λάβδα Λάβδα ποῦ μοῦ γράφετε ἐγὼ δὲν τὰ καταλαμβάνω. Ἐπεὶ καὶ καλὰ θέλετε νὰ μου κατατρέτετε τίποτε καὶ νὰ γελάτε ὅποτε πόμενα· γμ! νομίζεται πῶς μοῦ γελάτε σεῖς.

Γιὰ νὰ σὰς πῶ κύριοι ἐπόπται τῶν παντοπωλείων, δηλ. τσηρσητάσιδες, ὅσα πωρικὰ εὑρετε ὡμὰ ἢ ληωμένα τὰ πετάσσετε ποῦ τὰ παντοπωλεῖα ταῖς πατιχαῖς καὶ τὰ πεπόνια τὰ ὡμὰ πῶχουν μέσα μὲ τὰ σακκίᾶ τὴν θέρμην γιὰτὶ δὲν τὰ πετάσσετε, παρὰ πηγαίνει ὁ κόσμος καὶ δίδει τὰ γρόσα του καὶ ἀγοράζει κολέκια; μὰ θὰ μὲ πῆτε δὲν τὰ καταλαμβάνετε· ἀλλὰ ἴσως ἴσως That is the question «ἐδῶ σὲ θέλω κάβουρα νὰ πηδᾷς τὰ κάρβουνα» ἐκεῖνα ποῦ τὰ βλέπω καὶ ἐγὼ ὅτι εἶνε ὡμὰ ἢ ληωμένα στραβὸς εἶμαι νὰ τ' ἀγοράσω;

Κύριε Νικόλαε Χ: Χρηστοφῇ δε. κατιστὰ Μοναγρίου καὶ Ἀλάτσης.

Μιὰ φορὰ καὶ ἓνα καιρὸ εἶχεν ἓνα δεκατιστὴν τοῦ Μοναγρίου καὶ Ἀλάτσης, καθὼς καλὴ ὥρα τώρα καὶ ἐσύ, καὶ αὐτὸς εἶχε καλὴν περιουσίαν καὶ ἦτανε καὶ ἐμπορος, καθὼς καλὴ ὥρα τώρα καὶ ἐσύ· λοιπὸν μὰ γιὰτὶ ἔν μ' ἐρωτᾷς καὶ ἐσύ, πῶς, ἐνῶ εἶχε περιουσίαν μεγάλην ἐδιωρίσθη δεκατιστῆς; νὰ σοῦ τὸ πῶ λοιπὸν καὶ χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσης· τεκλίφι δὲν ἔχομεν· αὐτὸς ἀφέντι μου καλὲ μου εἶχε τὸν σκοπὸν του· νὰ τί ἔκαμνε· ἐπὶ γαῖαν νὰ δεκατίσῃ ἐνὸς τ' ἁλῶνι του· τοῦλεγεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ πληρώσῃ ὅλους τοὺς φόρους τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἐπειτα νὰ τοῦ δεκατίσῃ· καθὼς καλὴ ὥρα τώρα καὶ ... ὁ χωρικὸς ἐστενοχωρεῖτο, ἐπορύταν, ἐτσακρολλάγγαν, ἐπειτα τοῦλεγεν ὁ δεκατιστῆς· «ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ χωρικέ μου· κάμε μου ἓν γραμματίον ὅτι θὰ μοῦ δώσης τὸ χαροῦπίν σου φέτος 5—10 γρόσια ὀλιγώτερον ποῦ τὴν τρέχουσιν τιμὴν των, καὶ νὰ δεκτῶ τὸν φόρον σου» καὶ ἐτοῖς ὁ πτωχὸς ὁ χωρικὸς διὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἄδειαν νὰ βάλῃ τὸ ψωμί του ἔς τὸ σπῆτι ἡναγκάζετο νὰ τοῦ δώτῃ ἐν τέτοιον γραμματίον· ὁ δὲ δεκατιστῆς ἐκεῖνος—μήπως ἐσχάτης καὶ νομίστης πῶς εἶσαι σὺ— ἔκαμνε καὶ ἐπικερδέστατον ἐμπόριον χωρὶς νὰ μετρήσῃ ππαρὰν

Ἐρώτησον τὸν ναζιρὴν σου νὰ σοῦ πῇ τί δηλοῖ ὁ μῦθος.

Ἀκατανόητον πρᾶγμα! φαίνεται ὅτι ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν Κύπρον πτωχοὶ ἄνθρωποι διὰ νὰ γίνουν κολτζίδες καὶ διορίζονται ἄνθρωποι πλούσιοι. Εἰς τὴν Πάφον εἰς τὰ χωρία Λαπηθιὰν καὶ Καναβιοῦν ἐδιωρίσθη κολτζὴς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει περιουσίαν 2 χιλιάδ. λίρας. Δύναται ὁ Ναζιρὴς ποῦ τὸν διώρισε νὰ μᾶς πῇ τὸν λόγον;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Γαλλία τέλος πάντων κατώρθωσε ν' ἀγγωνισθῇ σὰν τὸ ρίζι τ' ἀπλυστὴν τὴν χολέραν τῆς τὴν ἐκουβάλησαν τὰ στρατεύματά της ἀπὸ τὴν Κίναν.

— Εἰς τοὺς Παρισίους κάμποτοι νέοι ἐπῆγαν εἰς τὴν Γερμανικὴν

Πρεσβείαν ἐκατέβασαν τὴν Γερμανικὴν σημαίαν καὶ τὴν ἐξέσχισαν· νὰ δοῦμεν πάλιν τὴν θὰ σκεφθῇ γιὰ τοῦτο ὁ πολυμήχανος Βίσμαρκ.

— Ὁ Γλάδστων ὅστερ' ἀπὸ τῶς σους Κεραυνοὺς τοῦ Κήρυκος ἀντὶ νὰ πέσῃ ἐστερεώθη καλλίτερον ἔς τὴν θέσιν του, ἐνῶ ὀφείλει χάριν ἀβρότητος τοῦλάχιστον πρὸς τὸν Κήρυκα νὰ παραιτηθῇ· ἀλλὰ ποῦ γυρίζει ἡ εὐγένεια νὰ τὴν εὖρη καὶ ὁ Γλάδστων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. γρ. 176—180

,, με πίσσαν ,, 160—174

ὅσος τὸ γομ. ,, 65—96

ρηκὴ σοῦμα βαθ. 19 ἢ ὁκ. 2 5)40—27)40.

Χαροῦπια ἀνευ ἀγοραστῶν. Παρακαταθήκη περὶ τὰ 1000 χαλεπ. καντάρια.

Σίτος τὸ κοιλὸν γρ. 22—26

ἡλύρ ἐντόπια ἢ ὁκ. παρ. 50—55—60

αἰγυπτ. ὁ σάκκος (78 ὁκ.) γρ. 120

κριθὴ τὸ κοιλὸν 11—12 1)2 διὰ τοπικὴν κατανάλωσιν. Ταῦτα πάντα μὲ λίραν Ἀγγλίας 132.

Σκάλα 19 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

Ἐσῆκωσαν ἀράπικον σύστημα οἱ Σκαλιῶται ὅπου φθάσουν κατοουρύν, καὶ ἔνεκα τοῦ καλοκαιριοῦ τὰ σοκκάκια κίτ. ἤτησαν ἀδιάβαστα· ἡ φτώχεια ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ψηφίζει φόρους δημοτικούς. Οἱ καλλικάδες ἐργάζονται σχεδὸν μέσα εἰς τὰ μανιφατουργάρικα, τί γυρεύουν ἐκτὶ; νὰ καλλικώσουν τοὺς ἀθρώπους, ἢ τοὺς γαδάρους μέσα στὰ χάνια.

Ἀνίατον πάθος τὸ τῆς ἀναργυρίας μαστίζει τὴν πόλιν μας, ἐξητήθη κατὰλληλος ἰατρός ὅπως τὸ θεραπεύσῃ παρουσιάζεται τοιαύτας τὸ Δημαρχεῖον καὶ καταπότια εἰς τὴν χεῖραν τοὺς δημοτικούς φέρουσ. Ἀλλὰ κ. ἰατροὶ δὲν σηκώνει τὸ σκεῦάχι μας τέτοια χάπια ἢ θὰ ἀποθάνωμεν, ἀδιάφορον ἀπαντᾷ τὰ διατάττει ἢ ἐπιστήμη, πρέπει νὰ τὰ καταπίητε, καὶ ἰδοὺ νόστιμα ἔβαλαν αὐτὰ εἰς τὸ στόμα των, ἰξέρωσαν τὴν χολήν των καὶ αὐτὰ τὰ ἐντερὰ των, κατὰ πρόσωπον τοῦ νοσηλευτοῦ των, ὡς ἀσυνείδητοι.

Τὸ Δημαρχεῖον μας ἀπεφάσισε νὰ καλωπίσῃ τὴν πόλιν, διὰ λιθοστρώσεων τοῦ μῶν, διαφόρων τοίχων ἡλιακῶν τῶν ἀγο-

ρων, στενών συσκακίων ὅλως ἀδιαβάτων καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου ταμείου τοῦ ἀξιολύτου Δημάρχου· ἡ πράξις αὕτη ἐστὶ ἀληθῶς ἀξίεπαυτος· ἀλλὰ διατί νὰ μὴ ρίπτη καὶ μὴν ματῶν εἰς τὸ ἔξω τῆς Ἐκκλ. Ἀγ. Λαζάρου εὐλάκιον τοῦ ὁποίου τὸ νερὸν λιμνάζον, εἶναι σκωληκισμένον; διατί νὰ μὴ ἐνεργήσῃ νὰ λάβουν θέσεις καὶ ἐργάζωνται ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς οἱ πετυλωταὶ (καλλικάδες) ἢ οὕτω μὴ γίνωνται αἴτιοι τρομερᾶς ἐνσωδίας εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως; ἢ μήπως ἡ ἐνσωδία αὕτη εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγιεινὴν ὥπως ὁ τταπάχανας τῆς Λευκωσίας;

Μετεωρολογικὴ κατάστασις.

Τὸ θεομόμετρον ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον τῆς ζέστης. Τὰ ὥρολόγια μας ὅλα ἐχάλασαν καὶ δεικνύουν πάντοτε τὸν καιρὸν ὁκτὼ παρὰ κάρτον, ἂν δὲν πείθισθαι ἐρωτᾶται τὸ ὑπὸ τὸ Διοικητήριον ὥρολόγιον τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ μεδιτζιάνα τῶν Σκαλιωτῶν καὶ θὰ ἀκούσῃτε καὶ μετὰ τὰ μᾶτια σας καὶ θὰ ἴδῃτε μετὰ τὴν κεφαλὴν σας ὅτι πραγματικῶς εἶναι ὁκτὼ παρὰ κάρτον. Προλάβετε λοιπὸν ὅλοι νὰ κανονισθῇται ἱγκαίρως μετὰ τῶν ἐπισήμων.

Ζίγκ Ζάγκ.

Εκ Κυθραίας 8)20 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτὰ.

Διασολπίσατε ὅτι ὁ μέχρι χθὲς Σμαῖλης, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον πολλῶν κατοίκων πεπαρησιασμένως ἀνωμολόγησε τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ ἐβάπτισε καὶ τὸ τεκνίον του· μετωνομάσθη δὲ οὗτος μὲν Μιχαὴλ τὸ δὲ τεκνίον του Κωνσταντῖνος· ἡ δὲ σύζυγός του Χριστιανὴ οὖσα, ἐξεπλήρου αἰέποτε τὰ ἐξωτερικὰ θρησκευτικὰ τῶν Χριστιανῶν καθήκοντα.

Αὐτόθεν 3)15 Ἰουλίου 84

Ξεύρετε φίλε Σαλπικτὰ ὅτι τὴν 29 Ἰουνίου γίνεται πανήγυρις εἰς τὸ Μοναστήρι τοῦ Χρυσοστόμου· ἐπὶ γὰρ κ' ἐγὼ ἀλλὰ νὰ σὲ πῶ καλλίτερα νὰ μὴν ἐπὶ γαίᾳ· ὅσοι πᾶν, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν πᾶ κανεὶς· ὅλοι γὰρ τὸ μεθύσι καὶ διὰ μαλλώματα ἡ Ἐκκλησία μέσα ἐλιτούργει ἢ ἀπὸ τὰς φωνὰς τῶν μεθύσμενων ἀπ' ἔξω δὲν ἀκούαμεν τί ἔλεγε· ὁ παπᾶς ἕνας ἔπλε τόσην ρακὴν ποῦ ἐκινδύνευσε ν' ἀποθάνῃ· ἕνας Καϊμακλιώτης ὑπῆγεν' ἀγοράσῃ ἀπὸ ἑνὸς Τούρκου σταφύδια καὶ ἀπὸ 4 γρ. ποῦθελεν ὁ Τούρκος τὴν ὁκτὼ τοῦδωσεν 21)2 γρόσια καὶ ἐκεῖ ἐπλάσθησαν ἔς τὸ ξύλον, ποῦ ἂν δὲν τοὺς ἐχώριζεν ἕνας ζαπτιὲς ποῦτυχεν ἐκεῖ, θὰ κατεκόπτοντο· πῶς οὖν φαίνονται αὐτά; γιατί δὲν συμβουλευε τοὺς δικούς μας νὰ πάντουν

πλέον ἀπὸ τέτοια βάρβαρα καὶ γαῖδον-ρητὰ ἔργα;

Σ. Σ. (Μακάριοι οἱ λέγοντες εἰς ὧ-τα ἀκούοντων.)

Λευκωσία 7 Ἰουλίου 84.

Κυρία Σάλπιγγ.

Ἀποροῦμεν πῶς ὁ κ. Δήμαρχός μας κωφεύει εἰς δικαίαις ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν ἐπὶ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος ἤδη νενομένης. Ἡ ἐνορία Ἀγ. Ἰωάννου πολλάκις μέχρι τοῦδε δι' ἀναφορᾶς τῆς ἡγήσατο τὴν διορθώσιν σκακκίου τινὸς τὸ ὁποῖον καταντᾷ ἀδιάβατον ἐν καιρῷ χειμῶνος, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Δήμαρχος ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διορθωθῇ καὶ ὅμως τοῦτο μένει εἰσέτι ἀδιορθωτὸν ἐν ἡμῶν ὀλιγώτερον διαβατὰ διορθώνονται. Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ εἰσακούσῃ πλέον τῶν δικαίων αἰτήσεών μας.

Μὰ εἴς τοις καππαροφάδες ἐνὸς χωρίου ποῦ καμε τώρα Δημαρχεῖον, τί εἰς κόμνει τὸ Δημαρχεῖον καὶ δὲν τὸ θέλετε; Δὲν ξεύρετε ὅτι τὸ Δημαρχεῖον θὰ σᾶς καλλωπίσῃ τὴν κωμόπολιν σας; Σᾶς ἐπὶ σε φαίνεται ἡ ἐννοία ὅτι θὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ περιορίσῃτε τοὺς χοίρους σας ἢ θὰ πληρῶντε πρόστιμον· οὐ νὰ μὲν χαθῇτε! θέλετε ττωπτοῦζαν γυιέ μου εἰσεῖς, μὰ τί νὰ γίνῃ; Ἐπλάστετε κ' ἐγμίσαιτε ττωπτελχανάδες τὸ χωρίον ἀπὸ καφενεῖα καὶ δὲν εἴσθε ἀξιοὶ νὰ πάρετε μὴν ἢ δαὸ ἐφημερίδες (καὶ μάλιστα τὴν Σάλπιγγα) νὰ διαβάζεται νὰ ἀννοίξῃ ὁ νοῦς σας ποῦ ν' ἀννοίξῃ ἡ κεφαλὴ σας· ἐκαταλάβετε ποῖοι εἴσθε; νὰ αὐτὰ μοῦ γράφει ὁ φίλος σας Καππαροσκογγλύφτης.

Ἐκ Βατυλῆς 2 Ἰουλίου 84.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος."

Προχθὲς εἰς τὸ χωρίον Τρεμετουσιὰ (πάλαι Τρυμηθοῦς) εἶδα ἐγενήθη καὶ ἐτράφη ὁ Ἅγιον Σπυρίδων εἰς κακοῦργος διὰ τῆς μαχαίρας τοῦ ἐπλήγωσε τρεῖς εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἕνα ἄνδρα ἢ δύο γυναῖκας ὅπου μάλιστα λέγεται ὅτι ἢ μία κινδυνεύει καὶ ἐφηγι· εἰδὼς λοιπὸν εἰδήσεις εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ἀμμοχώστου ὅπου ἐσ-εἰλεν ἡ Ἀστυνομία ὑπαλλήλους τῆς διὰ νὰ τὸν συλλάβωσι· ἀλλὰ δὲν τὸν εὔρον.

Πλησίον τοῦ αὐτοῦ χωρίου διάστημα μιᾶς ὥρας πρὸς βορρᾶν ὑπάρχει ἕτερον χωρίον καλούμενον Ἀσσία· εἰς δεῦτερος κακοῦργος ἐπλήγωσεν ἑτέρους τρεῖς ἐν-τὸς ἡμισείας ὥρας πάνω κάτω ὅπου εἰδό-θη καὶ πάλιν εἰδήσεις εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὅπου ἔστειλε καὶ κατ' αὐτοῦ ὑπαλλήλους ἀλλὰ δυστυχῶς

οὔτε αὐτὸν δὲν εὔρον. Πάσιν χοῦ ἂν τοὺς πλάσῃ ἡ Σ.β. Κυβέρνησις.

Τάκκος Κόιτακος.

Φίλτατε Κύριε Σαλπικτὰ.

Μερικοὶ χωρικοὶ δηλ. ξόανα, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ιδέας, διακηρύττουσιν ὅτι αἱ ἐφημερίδες οὐδὲν ἄλλο περιέχουσιν ἢ ψεύ-δη καὶ ὅτι χάριν χρηματολογίας ἐκτυ-ποῦνται αὐταί, ἀνοησία δ' εἶναι τὸ νὰ ρί-πτῃ τις τὸ χρῆμά του ἐπὶ τοιούτων πραγμάτων. Ἄς κρίνωσι πλέον οἱ ἀναγνώ-σται τῆς "Σάλπιγγος" τὴν πρόοδον τῶν τοιούτων κκαφφαλίδων.

Οἱ καλόγηροί μας φίλε Σαλπικτὰ δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι τοῦ νὰ περιφέρωνται ἐκ τοῦ ἐνὸς χωρίου εἰς τὸ ἕτερον διὰ τὴν συνήθη ἐπαιτίαν των μετὰ τῆς εἰκόνος καὶ ρακῆς!!

Πῶς ὀνομάζεται φίλε Σαλπικτὰ ἡ ἐξάσκηση τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου τῶν καλογήρων μας; Ἀγνοεῖται ἢ ἢ ἕτερόν τι; Ἀχρεῖοί τινες θέλοντες νὰ προσβάλω-σιν ἡμᾶς, μᾶς κατασυκοφαντοῦσι με πολ-λὰ κοσμήματά των, ἐπομένως δὲ καὶ ὅ-τι δι' ἡμῶν ἐπαύθησαν τῆς θείσεως των οἱ συγγενεῖς (οἵτινες ἦσαν νεμοῦραι) τῶν ναζιρών Μόρφου.

Ὁ φίλος σου Λεονάρδος Βογαρλίνης.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος 1η.

Σὺ—ὤ.

Λυτῆρις. Ν. Γ. Μαληκίδης, Χρ. Σώ-ζοντος, Ν. Κ. Λανίτος, Μ. Δ. Φραγκού-δης. Ἐκ Σκάλας Κοσμ. Παπαδόπουλος.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος 10.

Πάρις Ἄρις ρίς.

Λυτῆρις. Ν. Γ. Μαληκίδης, Χρ. Σώ-ζοντος, Ν. Κ. Λανίτης. Ἐκ Σκάλας Μα-ρία Π. Γρηγορίου.

Τὸ 12. αἰνίγμα ἔλυσεν καὶ ὁ ἐν Ἀλεξαν-δρείᾳ κ. Ν. Π. Πελεντρίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ κ.

Ὅπλον εἶμαι ἀναγκαῖον
εἰς πολεμιστὴν γενναῖον·
Καὶ τοῦ σώματος σου φίλε
μέρος τι ἐπίσης εἶμαι·
Ἄν με ἀποτραχηλίσῃς
ὄνομ' ἐθνικὸν εὐρήσεις.

Πρόβλημα γ.

Εἰς Δεξαμενὴν τινα τρέχουν 4 νερά, τὸ ἐν μόνον του γεμίζει τὴν δεξαμενὴν εἰς 20 λεπτά· τὸ β. εἰς 30 τὸ γ. εἰς 40 καὶ τὸ δ. εἰς 60 ἡτοι μίαν ὥραν· καὶ τὰ τέσ-σारा ὁμοῦ εἰς πόσην ὥραν θὰ γεμίσωσι τὴν δεξαμενὴν;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"